

Життя людини – великий Божий дар

Що таке душа?

Сказав Господь: «Яка бо користь людині здобути світ увесь і занапастити свою душу? Що бо людина може дати взамін за власну душу?» (Мр. 8. 36-37)

За загальними поняттями душею вважається нерозривна сукупність усіх наших відчуттів, скарбниця нашого мислення волі і пам'яті, джерело нашої свідомості наших симпатій і антипатій, синтез особистості, який організовує все наше єство.

Душа – це захована від нас верховна влада, відображення Бога, серцевина індивідуальності, місце перебування нашого духа або «внутрішньої людини».

Душа – це субстанція (основа, єдність, сутність), яка виникла в момент воз'єднання духа з тілом.

Душа – храм Божий «якщо дух Божий живе в нас», або «вертеп розбійників», «капище сатани», якщо душа підкорилася демонічному началу. Душа - розумний і безсмертний дух, який сотворений на образ і подобу Богу. Її вартість є безмежною, бо вона є частиною живого Бога. Людська душа для матеріалістів є великою тайною.

Хай матеріалісти заперечують існування душі. Але в цьому немає істини. Людська логіка тут безсила, бо факт існування душі – на протилежному боці від усякої логіки і природознавства. Без душі людина – мерлець, труп.

Душа сполучена з тілом, творить людину, отже разом творить одну цілість, одну істоту. Душа робить матерію людським тілом, людиною. Душею і посередництвом душі життя починається в людини і триває, а без неї життя повністю перестає існувати.

Людська душа думає, розважає, відкриває нові правди, творить науку – а це все чинність душевна, не змислова. Отже, істота, яка те робить, мусить бути духовною. Людська душа розрізняє правду від неправди, красу від погані, моральне добро від морального зла, має ідеї правди, добра і краси. Змисли те робити не можуть, бо коли б могли, робили б те тварини, але звірі на це не здатні, бо це є наслідком чинності суто душевної, - отже, людина має душу, яка не є матеріальною, але є істотою духовною даною Богом.